

హాస్య గుళిక

మొన్న మా స్నేహితుడు గౌరీ శంకర్ తో మాట్లాడుతున్నప్పుడు
చిన్నప్పుడు చదువుకున్న గురుజాడ అప్పారావు గారి ఒక కథ గుర్తుకు
వచ్చింది.

అనగనగా ఒక ఊళ్ళో ఒక ముసల్మాను ఉండేవాడు. అతను చాలా హాస్య
చతురుడు, అందరినీ పొట్ట పగిలేలా నవ్వీస్తూ ఉండేవాడు అన్న మాట.
ముసలీ వాడు అయిపోయి ఇక చావుకు దగ్గరగా ఉండగా, తన
కుమారులను పిలిచి "ఒరే అబ్బాయిలూ నా మంచాన్ని గోడకి దగ్గరగా
లాగండి" అని అడిగి, తన కాళ్ళు రెండూ బార జాపి గోడ మీద పెట్టి
పడుకున్నాడు. తర్వాత కొద్ది సేపటికి చనిపోయాడు.

చనిపోయాక శవం ఎలాంటి స్థితిలో ఉంది అనుకుంటున్నారా ? ఇలా అన్న
మాట

ఇక ఆ కట్టెల్లాగా బిట్టబి గుసుకు పోయిన కాళ్ళు రెండూ బార జాపి ఉన్న
శవం, సమాధి చేస్తున్నప్పుడు కాళ్ళు ఎంతకీ వొంగేపి కావు, ఎంత
శరీరాన్ని లొంగదీసుకుందామో అని ప్రయత్నించినా థక్కున మళ్ళీ
కూర్చున్నట్టు యధాస్థితికి వచ్చేసేది. ఏతామూలాగా కిందకి, మీదకి
ఊగులాడుతూ ఉండటం తప్ప సమాధి చెయ్యటానికి లొంగకుండా
పోయింది.

అప్పుడు అతని బంధువులు " ఈ మనిషి బతికి ఉన్నప్పుడు మనలని
నప్పించాడు, చనిపోయి కూడా మనల్ని నప్పిస్తున్నాడు" అని మనసారా
నవ్వుకుని చక్కా ఇంటికి పోయారు.

అది అర్థా పిల్లలూ , మరి అప్పారావుగారి ఈ కథలో నీతి ఏమిటి ?

మన ము ఎప్పుడూ సంతోషంగా వుంటూ నవ్వుతూ ,
అందరినీ నప్పిస్తూ ఉండాలి అన్న మాట.

Keywords: musalmanu, gurujaDa appArao gAri hAsya kathalu, gurajADa appA
rao hAsya guLikalu, shavam, savam, Etaamu, EtAmu